

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: First Section/Think Digi

วันที่: ศุกร์ 18 พฤษภาคม 2561

ปีที่: 31

ฉบับที่: 10830

หน้า: 10(ซ้าย)

Col.Inch: 45.78 Ad Value: 109,872

PRValue (x3): 329,616

ศิลปิน: สีสี่

คอลัมน์: Think data Science: 'เอไอ' ตัวช่วยพัฒนาธุรกิจบริการด้าน...

ธีชกรณ์ วชิรมบ

CEO Sertis (เซอร์ซิส)

'เอไอ' ตัวช่วยพัฒนาธุรกิจ บริการด้านสุขภาพ

จากสถิติการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่องในทุกๆปี จึงกล่าวได้ว่าประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และคาดการณ์ว่าจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ในอีกไม่กี่สิบปีข้างหน้า

การใส่ใจบริการด้านสุขภาพจึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้สูงวัยมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เทคโนโลยีเอไอก็ถือเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถนำมาช่วยพัฒนาธุรกิจการให้บริการด้านสุขภาพให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในปัจจุบันเราจะเห็นว่าเอไอเริ่มเข้ามามีบทบาทเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาสุขภาพในด้านต่างๆมากขึ้น เช่น การพัฒนาการให้บริการดูแลผู้ป่วย การตรวจจับความเคลื่อนไหวและการแจ้งเตือนเมื่อผู้ป่วยเกิดอาการผิดปกติ แต่ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญที่ผมสังเกตเห็นว่าเอไอนั้นจะสามารถเข้าไปช่วยและสร้างประโยชน์ได้

โดยเฉพาะเมื่อเรามีอายุมากขึ้น นั่นก็คือการตรวจเช็คสุขภาพ ซึ่งควรทำอย่างสม่ำเสมอแต่การรอตรวจเช็คสุขภาพเพียงปีละ 1 ครั้ง อย่างที่หลายๆคนทำอาจไม่เพียงพอ เพราะความผิดปกติบางอย่างไม่ได้มีสัญญาณหรืออาการแจ้งเตือนอย่างชัดเจน โรคบางโรคมีความอันตรายต่อชีวิตเป็นอย่างมากเมื่อตรวจพบความผิดปกติล่าช้า ยกตัวอย่างเช่น โรคมะเร็งผิวหนัง สามารถพัฒนาและลุกลามได้อย่างรวดเร็วภายในระยะเวลาอันสั้น การตรวจพบที่ล่าช้าอาจเพิ่มความเสี่ยงในการเสียชีวิตจาก 1% ไปสู่ 80% ได้อย่างรวดเร็ว

“ จากความใส่ใจ ด้านสุขภาพมากขึ้นเรื่อยๆ เราจึงควรมี เทคโนโลยีเพื่อเข้ามาช่วยสนับสนุน ”

ด้วยความสำคัญนี้ ที่ทีมงานของผวจจึงได้มีการร่วมมือกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในการสร้างเอไอที่สามารถเรียนรู้ และทำความเข้าใจถึงลักษณะ รูปลักษณ์ของมะเร็งผิวหนัง รวมถึงอาการผิดปกติทางผิวหนังอื่นๆ จนพัฒนาเป็นแอปพลิเคชันที่ให้ทุกคนสามารถใช้ตรวจสอบและวินิจฉัยโรคมะเร็งผิวหนังเบื้องต้นได้ด้วยโทรศัพท์มือถือของตนเอง เมื่อเราตรวจพบอาการผิดปกติได้อย่างรวดเร็ว ก็จะสามารถเข้ารับการรักษาได้อย่างทัน่วงที่ ซึ่งจะสามารถช่วยลดอันตรายและอัตราการเสียชีวิตให้น้อยลง

เอไอยังมีบทบาทสำคัญในเรื่องของการดูแลผู้ป่วยที่อาศัยอยู่ที่บ้านได้อีกด้วย โดยการติดตั้งกล้องไว้ตามจุดต่างๆภายในบ้าน เพื่อช่วยสอดส่องความเป็นอยู่และติดตามรูปแบบพฤติกรรมของผู้สูงอายุ รวมถึงคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นได้ เช่น การหกล้มตุนอกจากนี้กล้องเอไอยังสามารถตรวจจับกลิ่นเน่าในบ่อน้ำและเซนเซอร์ที่อ่อนแรง หรือแม้แต่สัญญาณที่บ่งบอกถึงอาการของผู้ป่วยหมดสติ โดยหากเอไอจับสัญญาณรูปแบบการพูดที่ผิดปกติ ก็จะส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือได้ในทันที

อย่างไรก็ตามความเป็นส่วนตัวก็ยังเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึง วิธีการที่ช่วยได้คือมีการจำกัดการเชื่อมต่อของเอไอกับสัญญาณอินเทอร์เน็ตเพื่อป้องกันข้อมูลภาพและเสียงที่ถูกบันทึกภายในบ้านเผยแพร่สู่สาธารณะ

นอกจากการดูแลผู้ป่วยแล้ว เอไอยังสามารถช่วยคิดค้นตัวยาที่เหมาะสมตรงกับผู้ป่วยที่มีความแตกต่างกัน โดยวิเคราะห์จากข้อมูลสภาพร่างกายและดีเอ็นเอของผู้ป่วยในแต่ละราย หรือที่เรียกว่าการรักษาแบบจำเพาะเจาะจงรายบุคคล (Precision Medicine) ซึ่งจะช่วยให้สามารถตรวจรักษาผู้ป่วยได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น

แนวทางการพัฒนาบริการด้วยเทคโนโลยีเอไอที่กล่าวมาทั้งหมดนี้สามารถนำไปปรับใช้ได้กับแทบทุกธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ซึ่งจะช่วยลดระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพและรักษาโรค อีกทั้งเทคโนโลยีเอไอยังมีประสิทธิภาพการทำงานและการคาดการณ์ที่แม่นยำ จึงยิ่งช่วยส่งเสริมศักยภาพในการรักษาและการให้บริการด้านสุขภาพให้ดียิ่งขึ้นได้

ด้วยความต้องการความใส่ใจด้านสุขภาพที่มีมากขึ้นเรื่อยๆ เราจึงควรเตรียมพร้อมเพื่อรองรับความต้องการนั้น ด้วยการเพิ่มและพัฒนาคุณภาพของบริการด้านสุขภาพในด้านต่างๆให้ดียิ่งขึ้น เชื่อว่าเทคโนโลยีเอไอจะเป็นกุญแจสำคัญในการรับมือกับสังคมผู้สูงอายุ ยิ่งเอไอพัฒนาไปได้ไกลเท่าไร ก็จะช่วยช่วยให้เรามีสุขภาพที่ดีและชีวิตที่ยืนยาวขึ้นเช่นกัน

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: การเงิน-ลงทุน/Think StartUp

วันที่: ศุกร์ 18 พฤษภาคม 2561

ปีที่: 31 ฉบับที่: 10830

Col.Inch: 18.99 Ad Value: 45,576

ภาพขาว: วิจัยจากสวนยาง

หน้า: 24(ขวา)

PRValue (x3): 136,728

คลิป: 5:55

วิจัยจากสวนยาง: เหล็กกล้าจากขี้เส้นยางพารา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ชาวสวนยางและลดการนำเข้าคาร์บอนจากต่างประเทศ ผลงานวิจัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) จัดแสดงในงาน “Senior Project #4” ตลาดวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ฝีมือนวัตกรรมรุ่นใหม่ ครั้งที่ 4 มุ่งแก้ปัญหาสังคมและต่อยอดทางธุรกิจกว่า 400 ชิ้นงาน

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: การเงิน-ลงทุน/Think StartUp

วันที่: ศุกร์ 18 พฤษภาคม 2561

ปีที่: 31

ฉบับที่: 10830

หน้า: 24(ซ้าย)

Col.Inch: 15.88 Ad Value: 38,112

PRValue (x3): 114,336

คลิป: 5:55

คอลัมน์: กรุงเทพออนไลน์: มธ.วิจัยพบคาร์บอนในชีเส้นยางพารา

มธ.วิจัยพบคาร์บอนในชีเส้นยางพารา

ในงาน “Senior Project #4” ตลาดวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ฝีมือนวัตกรรมรุ่นใหม่ ครั้งที่ 4 โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) นางสาวธมิกา ชนะสาร นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเทคโนโลยีวัสดุและสิ่งทอ และทีมงาน นำเสนอผลงานวิจัย “เหล็กกล้าจากชีเส้นยางพารา” โดยเป็นการศึกษาและพัฒนา “ชีเส้นยางพารา” วัสดุเหลือทิ้งจากยางธรรมชาติ ให้กลายเป็นถ่านคาร์บอนคุณภาพสูง เพื่อทดแทนการใช้ถ่านหินจากธรรมชาติ ควบคู่ไปกับการสร้างรายได้เพิ่มให้กับเกษตรกร และสนับสนุนภาครัฐลดมูลค่าการนำเข้าถ่านหินจากต่างประเทศ

เนื่องจากการกรีดยางในแต่ละวันจะได้ชีเส้นยางพาราถึง 1.5 กิโลกรัม ต่อสวนยางพารา 10 ไร่ เมื่อรวมสวนยางพาราทั้งประเทศกว่า 18 ล้านไร่ ก็จะได้ชีเส้นยางพาราสูงถึง 2.7 ล้านกิโลกรัมต่อวัน หรือคิดเป็น 2,700 ตันต่อวัน และหากคำนวณการกรีดยางพาราทั้งปีจะได้ชีเส้นยางพาราเป็นปริมาณมหาศาล

ทั้งนี้ จากการศึกษารายงานพบว่า ชีเส้นยางพารา เป็นชีวมวลที่เป็นวัสดุพอลิเมอร์ธรรมชาติ มีองค์ประกอบหลักคือ คาร์บอน (Carbon based material) ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตเหล็กกล้า เมื่อเปลี่ยนชีเส้นยางพาราเป็นถ่านคาร์บอนจะสามารถใช้ทดแทนถ่านหินในการผลิตเหล็กกล้าได้มากกว่า 50% อย่างไรก็ตาม งานวิจัยดังกล่าวอยู่ระหว่างการวิจัยและพัฒนาเพิ่มเติม เพื่อศึกษาพฤติกรรมการละลายของคาร์บอนและการทำปฏิกิริยากับตะกั่วในเตาหลอม และการนำไปทดลองใช้กับโรงงานผลิตเหล็กเพื่อทดแทนการใช้ถ่านหินเป็นลำดับต่อไป

มติชน สุดสัปดาห์

Matichon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 480

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 18 - พุธที่ 24 พฤษภาคม 2561

ปีที่: 38

ฉบับที่: 1970

หน้า: 28(ซ้าย), 29

Col.Inch: 106.03 Ad Value: 50,894.40 PRValue (x3): 152,683.20

ศิลป์: สีสี่

คอลัมน์: วิรัตน์ แสงทองคำ: เกษตรกรรมยุคสมัย (2)

วิรัตน์ แสงทองคำ
viratts.wordpress.com

เกษตรกรรมยุคสมัย (2)

ด้วยความเคลื่อนไหวภาคเกษตรกรรมไทย กระแสพุ่งแรงขึ้นๆ เชื้อว่าเกี้ยวข้องสำคัญกับพื้นฐาน องค์การองค์ความรู้ จุดสนใจเปิดฉากขึ้นโดยบทบาทและความเคลื่อนไหวมหาวิทยาลัยเก่าแก่ที่สุดของไทย--จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยซึ่งก่อตั้ง (ปี 2459) มาเกือบจะครบ 100 ปี ถึงจะมีหลักสูตรเกี้ยวข้องกับเกษตรกรรมโดยตรง ขณะเป็นมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ แห่งเดียว ที่ไม่มีวิทยาเขตในต่างจังหวัด

ความจริงแล้วผมเคยเสนอเรื่องราวดังกล่าวมาตั้งแต่ปี 2553 กรณีจุฬาฯ ก่อตั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาวิชาการเกษตร และเปิดสอนในหลักสูตรระดับปริญญาตรี บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตร เป็นปีการศึกษาแรก

โดยเห็นว่า “ตกผลึกว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งยวดที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะเป็น ‘ต้นแบบ’ ของการผลิตเกษตรกรรุ่นใหม่” ที่เพียบพร้อมด้วยความรู้ ทักษะ และจิตวิญญาณ จนสามารถผันตัวเองเป็นผู้ประกอบการสินค้าเกษตรเข้าสู่สังคมไทย”

เวลานั้นช่างเป็นช่วงที่ดี สัมพันธ์กับความเคลื่อนไหวเกี่ยวเนื่อง “จะโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม ปรากฏการณ์นี้สัมพันธ์กับความเคลื่อนไหวและพัฒนาขั้นใหม่ของเกษตรกรรายใหญ่สองราย คือ

กลุ่มไทยเจริญ ของเจริญ สิริวัฒนภักดี กับกลุ่มซีพีซึ่งกำลังพัฒนายุทธศาสตร์ไปอีกขั้นหนึ่ง ตามวิสัยทัศน์ของธนินทร์ เตียรานนท์ ...นอกจากนี้ เครือซิเมนต์ไทยหรือเอสซีจี ให้ความสำคัญการลงทุน (ถือหุ้นข้างน้อย) ในการผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์การเกษตร เพื่อตอบสนองเกษตรกรรมสมัยใหม่” (บางตอนจากเรื่อง “จุฬาชนบท” มติชนสุดสัปดาห์ 17-23 กันยายน 2553)

ตามมาด้วยจุดสนใจเชิงแนวคิด มุมมองว่าเกษตรกรรมไทย อาจถือเป็นทั้งมุมมองและจุดยืนของจุฬาฯ ซึ่งเข้าใจว่ามีกรปรับปรุง แก้ไขให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน

โดยเฉพาะเป็นบทอรรถาธิบายหลักการและปรัชญาการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ หลักสูตรใหม่ข้างต้น

(โปรดอ่านรายละเอียดในล้อมกรอบ-จุฬาฯ ว่าด้วยเกษตรกรรมไทย)

แผนการผ่านมา 5 ปี (ปี 2557) ไม่ได้ดีทีเดียว จุฬาฯ ได้ยกฐานะสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาวิชาการ เป็นสำนักวิชาทรัพยากรการเกษตร

“เพื่อให้ทำหน้าที่อย่างเต็มรูปแบบในการจัดการศึกษา วิจัย และบริการวิชาการในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรการเกษตร ที่ครอบคลุมได้ในสาขาที่เกี่ยวข้องกว้างกว่าการบริหารจัดการ” แสตนบทบาทอย่างกระตือรือร้น เท่าที่ติดตาม

มีบางโครงการที่น่าสนใจ ไม่ว่าโครงการเยี่ยมเยือนศิษย์เก่าซึ่งเป็นเกษตรกรรุ่นใหม่มาระยะหนึ่ง

หรือมีการรับนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนอาทิ กรณีจากประเทศกัมพูชา โดยทุนซีพี เป็นต้น

ภาพใหญ่ขึ้น แวดวงการศึกษาไทย กับสังคมในภาพกว้าง มีความสัมพันธ์กันมาตั้งแต่ยุคการศึกษาเปิดกว้างต่อสาธารณชน โดยเฉพาะบทบาทสถาบันการศึกษาสำคัญๆ เปิดสอนวิชาการหลากหลายและครอบคลุม อย่าง Modern University ในความหมายเทียบเคียงกับยุโรป จากปฐมบทการก่อตั้งสถาบันการศึกษาสำคัญๆ ของสังคม “พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริที่จะขยายการศึกษาในโรงเรียนข้าราชการพลเรือนฯ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น คือ ไม่เฉพาะสำหรับผู้ที่จะเล่าเรียนเพื่อรับราชการเท่านั้น แต่จะรับผู้ซึ่งประสงค์จะศึกษาชั้นสูงให้เข้าเรียนได้ทั่วถึงกัน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประดิษฐานโรงเรียนข้าราชการพลเรือนฯ ขึ้นเป็น “จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” เมื่อ 26 มีนาคม พ.ศ.2459” (อ้างอิงจาก <https://www.chula.ac.th/>)

ตามมาด้วย “มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2477 ชื่อมหาวิทยาลัยแรกเริ่ม คือ “มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง” (มธก.) จากแนวคิดของศาสตราจารย์ ดร.ปรีดี พนมยงค์ ที่ต้องการจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่เน้นการเรียนการสอนเรื่องประชาธิปไตย เพื่อให้การศึกษา และสร้างความเข้าใจในระบบการปกครองใหม่ที่เพิ่งถือกำเนิดขึ้นก่อนหน้านั้นเพียง 2 ปีแก่พลเมืองจำนวนมากผู้อยู่ในภาวะระส่ำระสาย” (อ้างอิงจาก <http://www.tu.ac.th/>)

จนถึงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สถาปนาเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2486 ในยุคจอมพล ป. พิบูลสงคราม ตอบสนองนโยบายรัฐ โดยให้รัฐมนตรีดูแลการเกษตรในเวลานั้น มาเป็นอธิการบดีคนแรก อาจถือเป็นยุคต่อเนื่องจากธรรมศาสตร์ก็ว่าได้ ถือเป็นการพัฒนาขั้นใหญ่จากระบบการศึกษาการเกษตรดั้งเดิมของไทย ซึ่งกระจัดกระจายมาหลายทศวรรษก่อนหน้า

มหาวิทยาลัยเป็นดัชนีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม รวมทั้งสังคมเกษตรกรรมไทย ภาพนั้นกระฉับกระเฉง กระชับกระชั้นขึ้น เมื่อก้าวเข้าสู่เกษตรกรรมยุคสมัย

มติชน สุดสัปดาห์

Matichon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 480

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 18 - พุธที่ 24 พฤษภาคม 2561

ปีที่: 38 ฉบับที่: 1970 หน้า: 28(ซ้าย), 29

Col.Inch: 106.03 Ad Value: 50,894.40 PR Value (x3): 152,683.20

ศิลป์: สีสี่

คอลัมน์: วิรัตน์ แสงทองคำ: เกษตรกรรมยุคสมัย (2)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ก่อตั้งวิทยาลัยเขตในภาคกลางย่านเกษตรกรรมสำคัญในปี 2522

“มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เป็นสถาบันการศึกษาที่มุ่งเน้นให้การศึกษาวิชาชีพและพัฒนาองค์ความรู้ ให้บริการทางวิชาการ รวมทั้งสืบสานและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับนโยบายการศึกษา การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรแบบยั่งยืน”

ไปจนถึงการเปิดวิทยาเขตภาคอีสานที่จังหวัดสกลนคร เมื่อปี 2539 ในยุคเศรษฐกิจไทยขยายตัว ขยายสู่ภูมิภาค (ตั้งที่นำเสนองไว้ตอนที่แล้ว) ด้วยแผนการที่แตกต่าง ไม่มีสาขาวิชาการเกษตรพื้นฐานแบบเดิม หากเป็นมุมมองกว้างเชิงประยุกต์ คือ คณะทรัพยากรธรรมชาติและอุตสาหกรรมเกษตร เปิดสอนสาขาวิชาทรัพยากรเกษตรชีวภาพ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการอาหาร ขณะเดียวกันให้ความสำคัญความรู้ซึ่งจำเป็นมากขึ้นๆ ในภาคชนบทในยุคเปลี่ยนแปลง ซึ่งได้รับการตอบสนองอย่างดีจากท้องถิ่น มีผู้เรียนมากกว่าวิชาการเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรมด้วยซ้ำ นั่นคือ วิชาการบริหารธุรกิจ และวิศวกรรมศาสตร์

ว่าไปแล้ว มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพิ่งจะก้าวสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยในความหมายกว้างเมื่อไม่นานมานี้ ในยุคเศรษฐกิจไทยขาขึ้นเช่นกัน เมื่อก่อตั้งวิทยาเขตรังสิต ซึ่งได้

จัดตั้ง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ขึ้นด้วย (ปี 2529) โดยเน้นการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และที่สำคัญถือได้ว่าได้เปิดการศึกษาวិชาชีพซึ่งถือเป็นการเกษตรเป็นครั้งแรก คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร (ปี 2534)

เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ในแต่ละภาค มีหลักสูตรเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานมา ตั้งแต่ยุคก่อตั้ง ยุคซึ่งมีความสัมพันธ์กับบริบทสังคมไทยช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ-ยุคสงครามเวียดนาม สถาบันการศึกษาดังกล่าวมีการปรับตัวเข้ากับความเป็นไปของท้องถิ่น เข้ากับยุคสมัย โดยเฉพาะท่ามกลางกระแสเกษตรกรรมอันเขียวกรากตามแนวคิดข้อเสนอชุดนี้ กระนั้น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพิ่งเปิดหลักสูตร ภาควิชาเกษตรที่สูงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ปี 2557) ปีเดียวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เปิดสาขาวิชาการผลิต เทคโนโลยีและการจัดการยางธรรมชาติ (นานาชาติ)

ทั้งนี้ ยังไม่รวมสถาบันการศึกษาเกษตรกรรมชั้นรอง เป็นการเฉพาะที่เรียกว่าวิทยาลัยเกษตรกรรมกระจายอยู่ทั่วประเทศเกือบๆ 50 แห่ง กำลังพยายามปรับโครงสร้าง แสดงว่ากำลังปรับตัวกันอยู่

องค์กรองค์ความรู้เกษตรกรรมไทยข้างต้นมีความทันสมัย ความหลากหลาย และเคลื่อนไหวกันอย่างคึกคักเสียเหลือเกิน ●

มติชน สุดสัปดาห์

Matichon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 480

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 18 - พุธที่ 24 พฤษภาคม 2561

ปีที่: 38

ฉบับที่: 1970

หน้า: 28(ซ้าย), 29

Col.Inch: 106.03 Ad Value: 50,894.40 PRValue (x3): 152,683.20

คลิป: สี่สี

คอลัมน์: วิรัตน์ แสงทองคำ: เกษตรกรรมยุคสมัย (2)

จุฬาฯ ว่าด้วยเกษตรกรรมไทย

“จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรเกษตรอันเป็นที่มาของแหล่งอาหารและพลังงานที่สำคัญ โดยพิจารณาปัญหาที่โลกกำลังเผชิญกับวิกฤตการณ์ความมั่นคงทางอาหาร ที่มาจากสาเหตุสืบเนื่องมาจากการลดลงของพื้นที่การเกษตรและปศุสัตว์ วิกฤตโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ระบบการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยีทันสมัยเพื่อลดต้นทุนการผลิต ลดรอบการผลิต และเพื่อประสิทธิภาพมาตรฐานการผลิตที่สูงขึ้น กลายเป็นระบบงานที่ได้เปรียบวิถีการผลิตแบบดั้งเดิมในประเทศจนอาจทำให้การเกษตรกรรมแบบดั้งเดิมที่มีมิติทางสังคมและวัฒนธรรมผสมผสานอยู่สูญสิ้น

เกษตรกรส่วนใหญ่ในประเทศมีความรู้ทักษะ และความชำนาญเฉพาะส่วนการผลิต แต่ขาดความรู้และทักษะในการบริหารจัดการ ในองค์กรร่วม ตั้งแต่ความรู้และเทคนิคด้านการผลิต การแปรรูป การตลาด การขนส่ง การเก็บรักษาผลผลิต ขาดความเข้าใจด้านกฎหมายข้อบังคับของการค้า ทำให้เกษตรกรไม่สามารถนำผลผลิตของตนเองออกสู่ตลาดได้ด้วยตนเอง เกิดความเสียหายเปรียบเชิงการแข่งขันในระบบการค้าอย่างชัดเจน ยิ่งไปกว่านั้น การเน้นการปลูกพืชเชิงเดี่ยวและปศุสัตว์ระบบฟาร์มขนาดใหญ่ ทำให้เกษตรกรต้องพึ่งพาปัจจัยการผลิต

ทั้งเมล็ดพันธุ์ สายพันธุ์สัตว์ ปุ๋ยเคมีภัณฑ์ และยาปราบศัตรูพืช เวชภัณฑ์ต่างๆ ที่ผูกขาดโดยบริษัทเอกชนขนาดใหญ่ และยังมีแนวโน้มที่จะส่งผลให้เกิดปัญหาต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมไปจนถึงสุขภาพของเกษตรกรเอง

เกษตรกรในประเทศไทยที่เกือบทั้งหมดเป็นเกษตรกรรายย่อยต้องสูญเสียศักยภาพในการพึ่งพาตนเอง เกษตรกรหลายรายนอกจากจะไม่สามารถปรับตนเองเป็นเจ้าของกิจการได้แล้ว ยังต้องสูญเสียที่ดินทำกินที่เป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญไป ต้องเปลี่ยนวิถีทำกินโดยอพยพตนเองเข้าสู่เมืองซึ่งจะทำให้การดำรงอยู่ของชุมชนชนบทที่เป็นพื้นฐานของสังคมไทยล่มสลายไปในที่สุด

เงื่อนไขการแก้ปัญหาวิกฤตการณ์ด้านอาหารดังกล่าว จึงไม่อาจปฏิเสธการแก้ปัญหาอย่างองค์รวมที่ต้องพึ่งการบูรณาการสหศาสตร์ที่มีความจำเป็นตลอดสายการผลิตจนถึงผู้บริโภค ได้แก่ ความรู้ด้านเทคโนโลยีการผลิตโดยเฉพาะปศุสัตว์ เทคโนโลยีอาหารและผลิตภัณฑ์แปรรูปมาตรฐานการผลิตและความปลอดภัยทางด้านอาหาร การสาธารณสุข ธุรกิจและการบริหารจัดการ การขนส่ง เป็นต้น”

คัดลอกมาจากหลักการและปรัชญาการจัดตั้งสำนักวิชาทรัพยากรการเกษตร (<http://www.cusar.chula.ac.th/index.php/about-us/history>) ●